

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 560/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky spoločnosti **NEMCO s.r.o.**, Ľudovíta Fullu 1641/2, Malacky, IČO 47 367 733, zastúpenej TAX LAW, s. r. o., Břeclavská 3, Malacky, proti rozsudku Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sfk/31/2024 z 19. júna 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 6. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), základných práv podľa čl. 46 ods. 2 a 4 ústavy, základných práv podľa čl. 47 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom všeobecného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľka navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu správneému súdu na ďalšie konanie a rozhodnutie.
2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a pripojených príloh vyplývajú tieto skutkové okolnosti:
3. Sťažovateľka bola účastníčkou správneho konania, kde jej správcom dane bola vykonaná daňová kontrola dane z pridanej hodnoty (ďalej aj „DPH“) za zdaňovacie obdobia marec až máj 2018, júl a október 2018, o ktorej správca dane vyhotovil protokol č. 101151952/2021 zo 6. júla 2021.
4. Viacerými rozhodnutiami vyrubil správca dane sťažovateľka rozdiel dane v rôznych sumách na dani z pridanej hodnoty za rôzne zdaňovacie obdobia.
5. Rozhodnutia správcu dane napadla sťažovateľka opravnými prostriedkami, o ktorých rozhodlo viacerými rozhodnutiami Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky ako nadriadený správny orgán.

6. Rozhodnutia finančného riaditeľstva napadla sťažovateľka žalobou o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí finančného riaditeľstva ako žalovaného v správnom súdnom konaní. O žalobe sťažovateľky rozhodol Správny súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. k. ZA-30S/165/2022-173 z 27. marca 2024 tak, že žalobu sťažovateľky zamietol.

7. Rozsudok správneho súdu napadla sťažovateľka kasačnou sťažnosťou. Najvyšší správny súd rozsudkom sp. zn. 8Sfk/31/2024 z 19. júna 2025 kasačnú sťažnosť zamietol.

8. Súčasťou príloh ústavnej sťažnosti je plná moc udelená 1. marca 2021 sťažovateľkou advokátskej kancelárii TAX LAW, s. r. o. Z textu plnej moci nevyplýva, že by sa táto výslovne vzťahovala aj na zastupovanie sťažovateľky v konaní pred ústavným súdom.

9. Z napadnutého rozhodnutia, najmä z bodov 78, 79 a 80 vyplýva, že *„Pokial' sťažovateľka namietala, že správny súd nevykonal ňou navrhovaný dôkaz – administratívny spis a s týmto sa pred vydaním napadnutého rozsudku neoboznámil, kasačný súd sa s touto argumentáciou nestotožňuje. Dáva pritom do pozornosti, že sťažovateľka v správnej žalobe a ani počas správneho súdneho konania takýto dôkazný návrh neformulovala. Správny súd si však vyžiadal od žalovaného administratívne spisy, ktoré mu boli (riadne žurnalizované) predložené (č.l. 81 až 83, 135 až 137 súdneho spisu sp. zn. ZA-30S/165/2022; č.l. 83 až 90 súdneho spisu sp. zn. ZA-31S/114/2022; č.l. 82 až 89 súdneho spisu sp. zn. ZA-30S/113/2022; č.l. 83 až 85, 137 až 139 súdneho spisu sp. zn. ZA-30S/166/2022), oboznámil priebeh administratívneho konania na pojednávaní (zápisnica z pojednávania uskutočneného dňa 13. marca 2024, č.l.163 súdneho spisu sp. zn. ZA-30S/165/2022) a následne vo veci rozhodol. Nie je tak pravdou, že by sa správny súd neoboznámil s administratívnymi spismi v predmetnej veci a rozhodol bez nich. Rovnako aj kasačný súd disponoval pri svojom rozhodovaní predloženými a riadne žurnalizovanými administratívnymi spismi.*

Kasačný súd neopomína podstatu námietky sťažovateľky, že v dôsledku absencie jednotiacého čísla konania pre všetky listiny v administratívnom spise (každá z nich má totiž unikátne samostatné identifikačné číslo) neexistoval administratívny spis a chybný je tak protokol ako aj rozhodnutia orgánov finančnej správy. Kasačný súd sa však ani s takouto námietkou, rovnako ako správny súd, nemohol stotožniť. Aj keby uznal správnosť argumentácie sťažovateľky (žalovaný v podstatnom tvrdil, že číslo konania absentuje preto, lebo konania sú správcom dane vedené pod identifikátorom určeným pre sťažovateľku), absencia jednotiacého čísla administratívneho konania je len formálnou vadou, pri ktorej musí sťažovateľka preukázať aj jej dopad na zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy (§ 191 ods. 1 písm. g) SSP).

Kasačný súd dáva do pozornosti, že v správnom súdnom a v kasačnom konaní predložil žalovaný riadne žurnalizované administratívne spisy – obsahujúce zoznam listín ako aj očíslovanie jednotlivých podkladov v spise (nie je teda pravdou, že by administratívne spisy neboli vedené), každá z listín obsahuje unikátne identifikačné číslo (je individuálne číselne identifikovaná, vrátane protokolu a jednotlivých rozhodnutí orgánov finančnej správy). Sťažovateľka netvrdila a ani nepreukázala absenciu žiadnej listiny v administratívnom spise (toto nezistil ani správny súd) a nebola preukázaná ani žiadna iná nezákonná manipulácia s administratívnym spisom. Podľa názoru kasačného súdu tak absencia jednotiacého čísla konania (aj keby išlo o dôvodnú námietku z hľadiska právnych predpisov týkajúcich sa vedenia registratúry) v predmetnej veci nemá vplyv na zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy (a contrario § 191 ods. 1 písm. g) SSP),

tieto majú oporu v administratívnom spise (a contrario § 191 ods. 1 písm. f) SSP) a sú v tomto smere preskúmateľné (§ 191 ods. 1 písm. d) SSP).“.

II.

Argumentácia sťažovateľky

10. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti namieta primárne skutočnosť, že v správnom konaní v dôsledku absencie jednotiacého čísla konania pre všetky listiny v administratívnom spise (každá z nich má totiž unikátne samostatné identifikačné číslo) neexistoval administratívny spis a chybný je protokol, ako aj rozhodnutia orgánov finančnej správy, a teda správca dane ani žalované finančné riaditeľstvo nemohli bez existencie administratívneho spisu dospieť k nijakému záveru a súdy v rámci správneho súdnictva nemohli preskúmať, či správny orgán postupoval zákonne a či rozhodol na základe všetkých skutočností. Bez riadne vedeného a žurnalizovaného administratívneho spisu to nie je totiž možné.

11. Napadnuté rozhodnutie považuje sťažovateľka za také, ktoré jej odopiera právo na súdnu ochranu.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Podstatou ústavnej sťažnosti sťažovateľky je tvrdenie, že došlo k porušeniu jej základných práv podľa ústavy a práv podľa dohovoru napadnutým rozhodnutím, ktorým najvyšší správny súd zamietol kasačnú sťažnosť sťažovateľky, a to napriek preukázanej absencii vytvorenia a vedenia administratívneho spisu počas správneho konania (administratívny spis bol podľa názoru sťažovateľky vytvorený až na účely súdneho konania).

13. Podľa § 43 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) k návrhu na začatie konania podanému navrhovateľom, ktorý musí byť v celom konaní zastúpený advokátom, musí byť pripojené plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom. V plnomocenstve sa musí výslovne uviesť, že navrhovateľ udeľuje zvolenému advokátovi splnomocnenie na zastupovanie pred ústavným súdom.

14. Ústavný súd v tejto súvislosti tiež pripomína, že označený nedostatok zákonom ustanovených náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom. Nejde pritom o omylom k ústavnej sťažnosti nepriložené plnomocenstvo, ktoré by bolo možné následne ústavnému súdu zaslať, ale o plnomocenstvo predložené advokátom, ktoré nerešpektuje zákonnú požiadavku § 43 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Obligatórne právne zastúpenie je pritom jedným zo základných postulátov konania pred ústavným súdom.

15. Pretože predmetná ústavná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje v nadväznosti na ústavnú úpravu zákon o ústavnom súde, a to plnomocenstvo na zastupovanie navrhovateľa advokátom, ústavný súd ústavnú sťažnosť v súlade s § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

16. Ako *obiter dictum*, avšak vo vecne plnohodnotnom význame, ústavný súd uvádza, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia citované v časti I tohto uznesenia je logické, jasné a ústavne udržateľné.

17. Najvyšší správny súd jasne vysvetľuje, že administratívny spis existoval, správne orgány a súdy v rámci výkonu správneho súdnictva ho mali k dispozícii a prípadná absencia jednotiacého čísla konania pre všetky listiny v administratívnom spise je len formálnou vadou, pri ktorej musí sťažovateľka preukázať aj jej dopad na zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy (sťažovateľka takýto dopad ani len netvrdí, o to menej preukazuje, pozn.).

18. Aj z pohľadu ústavného súdu tvrdený administratívny nedostatok v podobe absencie jednotiacého čísla konania nezakladá nemožnosť riadneho preskúmania rozhodnutia súdmi v rámci správneho súdnictva. Formálne vady administratívneho spisu, pokiaľ netvoria prekážku súdneho prieskumu, ak nie je relevantným spôsobom spochybnená úplnosť spisu, nezakladajú zásadnú vadu konania odôvodňujúcu zrušenie vydaných rozhodnutí (rozhodnutia najvyššieho správneho súdu sp. zn. 1Sžk/27/2020 zo 16. decembra 2021, body 53 a 54 či Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Sžfk/8/2019 z 26. februára 2020, bod 98). Vecne to znamená, že sťažovateľka absolutizuje konštatáciu pripustenia v napadnutom rozsudku najvyššieho správneho súdu (body 79 a 80 jeho odôvodnenia) pochybenia v konaní spočívajúceho v neexistencii jednotiacého čísla konania (konanie sa podľa žalovaného viedlo správcom dane pod identifikátorom určeným pre sťažovateľku), kasačný súd však dostatočne overil, že to neznamená, že konanie neprebehlo alebo že s administratívnym spisom bolo manipulované, teda že absentuje podklad pre závery vyvozené orgánom verejnej správy.

19. Argumentácia sťažovateľky v ústavnej sťažnosti je len jednoduchou polemikou na úrovni (nanajvýš) zákona a nemá ústavnoprávny rozmer. Ústavný súd by teda aj pri splnení zákonom ustanovených náležitostí ústavnú sťažnosť odmietol pre zjavnú neopodstatnenosť [§ 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde].

20. V závere ústavný súd pripomína, že správne konanie o dorubenie DPH nespadá pod čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože toto konanie nie je primárne o uplatnení sankcie, ale o vyrubení dane, a nezahŕňa v sebe aj sankčný prvok (úroky z omeškania, pokuty) v prípade nesplnenia povinností zo strany daňovníka (nejde o konanie o „trestnom obvinení“ v zmysle čl. 6 ods. 1 dohovoru). Ak by však išlo o použiteľnú referenčnú normu, vecný výsledok by bol rovnaký.

21. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok už pri jej predbežnom prerokovaní, rozhodovanie o jej ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2025

Ladislav Duditš
predseda senátu